

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvitiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

Ite[m] de eode[m] dicto co[n]tra hæreticos, quia no[n] sequit[ur]
sp[irit]um sanctu[m] no[n] p[ro]cedere à filio, p[ro]pter id q[uo]d ait, q[ui]
à p[at]re procedit: imò sequit[ur] sp[irit]um ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

Iohan. 4 filij, rogabo patre, & alium paraclatum dabit uobis. Itemq; meus cibus est ut faciam uoluntate patris mei, sciat Euangelista non sic scripsisse, meus cibus est, ut faciam uoluntate patris mei, sed uoluntate eius quae misit me: neque scripsisse rogabo patrem meum (cum rogare sit naturae inferioris, & rogatio eius, sacrificium passionis eius fuerit) & ego rogabo patrem (inquit) & alium paraclatum dabit uobis.

Item de eodem dicto contra hereticos, quia non sequitur, spiritum sanctum non procedere a filio, propter id quod ait, qui a patre procedit, immo sequitur spiritum sanctum deum esse, quia a diuinitate procedit.

Caput .III.

Rogo quoniam de procedente spiritu sancto dixit, quem ego mittam uobis a patre, & meo non addidit, itaque quod a patre procedit, & meo non apposuit: sic tuta & uerida fides recte intelligit, a patre, ac si dixisset, a diuinitate, quae scilicet diuinitas una patris & filij substantia est. Requiritur nunc intentio uel causa propter quam dixerit hic ille testis fidelis, quia spiritus sanctus a patre procedit: & tunc sic sonabit, sic audietur dictum istud ei qui habet aures audiendi, ut uere uox firmamenti, uere sonus sublimis dei.

Christi testimonium contra haereticos

Iohan. 18.

Iohan. 8.

Iohan. 17.

Iohan. 3.

Et filius & spiritus sanctus uere deus est.

Apoca. 12.

Quae nam intentio uel causa est, nisi ipsa propter quam natus est, & in hunc mundum uenit, scilicet testimonium perhibere ueritati? Sic enim dixit: Ego in hoc natus sum, & ad hoc ueni in mundum, ut testimonium perhibeam ueritati. Cuius uidelicet testificandae ueritatis quae summa est, nisi quod sit unus uerus deus pater & filius & spiritus sanctus? Nimis ad testimonium huius ueritatis, magnifice pertinet illud, quod idem filius dei & de semetipso dixit: ego enim ex deo processi, & de spiritu sancto testificatus est, qui a patre procedit. Quid enim o haereticus? Arriani qui dixit, quia spiritus sanctus deus non est. Quid (inquit) o insensatus? Quid aliud quam deus ex deo processit aut procedit? Quod natus est ex carne, caro est. Et quod natus est ex spiritu, spiritus est. Sic proculdubio quod processit & quod procedit ex deo, deus est. Processit autem ex deo filius, procedit spiritus sanctus. Ergo deus est dei filius, ergo deus est spiritus sanctus. Ecce quod breue dictum, quod magnum sonat testimonium: Breue dictum est, ego ex deo processi, & magnum phibet testimonium ueritati, quod filius dei deus sit. Breue dictum est, qui a patre procedit, & magnum phibet testimonium ueritati, quod spiritus sanctus deus sit. Magna haec uox (ut supra dictum est) firmamenti, magnus hic sonus sublimis dei, super serpentem antiquum detonans, qui uictus est & de caelo proiectus est in terram, & super aquam doctrinae nequam, quam misit ex ore suo tanquam flumen post mulierem, id est, ecclesiam, ut faceret eam trahi a flumine, & hac uoce confortata terra, adiuuit mulierem, aperiens os suum, & absorbens illum flumen, conuenientibus scilicet patribus de toto orbe terrarum, tanta cum oris apertura, ut per testimonia scripturarum ad nihilarent blasphemias haereticorum, quorum deterrimifuerunt Arriani, & post illos Macedoniani, qui dixerunt creaturam esse dei filium, creaturam & non deum esse spiritum sanctum.

Item de eadem sententia, quo pertinuerit, ut in illa sacratissima coena, qua tradebatur non contentus dixisse, quem ego mittam uobis, addidit dicens, qui a patre procedit.

Caput .IIII.

Taque illud, quod cum dixisset dei filius, paraclatum ego mittam uobis a patre, & addidit uel repetiuit dicens: qui a patre procedit.

Hic definit.

adde rem, dei seu patris.

Mar. 9.

Cur dixit Christus, qui a patre procedit.

Et a filio non procedit, uerum etiam amplius magnificandam demonstrat maiestatem procedentis, ne putet quis et dicat haereticus, qui sperat ab homine, et non procedit ab ipsa substantia. Et ecce per simile hoc, quod dicimus, non nihil adiuuatur intelligentia fidei. Apud Marcum Euangelistam cum dixisset, Quisquis unum ex huiusmodi pueris receperit in nomine meo, me recipit, continuo subiunxit: Et quicumque me suscipit, non me suscipit: sed eum qui me misit. Humilis enim erat homo inter homines, mortalis inter mortales apparebit, et homo tantum uidebatur, et deus esse non agnoscebatur. Proinde ne diceret aut cogitaret quis: quid pro magno reputas te suscipi, aut quid magnum est in nomine tuo quenquam recipi, cum et tu homo sis ut isti, quos uis in nomine tuo recipi. Recte & oportune persecutus est, et qui me suscipit, non me suscipit, sed eum qui me misit. Similiter quando haec dicebat, quando paraclatum spiritum sanctum promittebat. Nonne et multo magis homo infirmus et quasi nouissimus uirorum apparebat illa, qua tradebatur, uel per ra, in